2020:APHC:32305

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు

గురువారం, మే నెల ఏడో రోజు

రెండు వేల ఇరవై

PRSENT

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నెంబరు :1970 ఆఫ్ 2017

మధ్య:

1. మొండి మురళీ కృష్ణ తండ్రి తాతారావు,

సహారా ఇండియా,ఆర్ .ఓ/D.No. 2-7-946, సుబేదార్,హనుమకొండ,

వరంగల్ జిల్లా,తెలంగాణ రాష్ట్రం. ..... పిటిషనర్(లు)

మరియు:

1. దుంప హరీషా నాగ లక్ష్మి,తండ్రిదామోదరరావు,

ఆర్ .ఓ/D.No 14-77, మెయిన్ రోడ్, కనగాల గ్రామం మరియు

పోస్ట్, చెరుకుపల్లి మండలం-ఎ) .1)

2. ధరావత్ జయ చరణ్ నాయక్ ఎస్జవహర్ లాల్ .ఓ/,

H.No 8-10, అంజనాపురం గ్రామం,

దుర్గంపాడు మండలం, ఖమ్మం జిల్లా-ఎ) .2)

3. నరాల శ్రీనివాస్ రెడ్డి సూర్యనారాయణ,

D.No 1-8, చొల్లంగిపేట గ్రామం,

తాళ్లరేవు మండలం, తూర్పు గోదావరి జిల్లా-ఎ) .3)

4. గోదవల్లి బాబూరావు వెంకటేశ్వరరావు,

ఫ్లాట్ నెంబర్ 302, మూర్తి అపార్ట్ మెంట్స్, విజయవాడ క్లబ్బాడేపల్లి, తో పాటు.

రాయల్ అపార్ట్ మెంట్, ఫ్లాట్ నెంబర్ 817, అమీర్ పేట్, హైదరాబాద్-ఎ) .4)

5. రాష్ట్రం, ఎస్హెచ్ఓ, పెదకాకాని పీఎస్.,

పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ద్వారా,గుంటూరు.... ప్రతిస్పందకులు

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది :నూతలపాటి కృష్ణమూర్తి

ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది(ఏపీ) పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ :

కోర్టు ఈ క్రింది విధముగా చేసినఉత్తర్వు :

2020:APHC:32305

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నెంబరు :1970 ఆఫ్ 2017

తీర్పు:

లైంగిక నేరాల నుంచి పిల్లల రక్షణ చట్టం- 2012 (సంక్షిప్తంగా పోక్సో చట్టం) సెక్షన్ 28 కింద ఏర్పాటు చేసిన ప్రత్యేక కోర్టును 07-01-2016న గుంటూరు జిల్లా, సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో గుంటూరు అర్బన్ నార్త్ సబ్ డివిజన్ సబ్ డివిజనల్ పోలీసు అధికారి దాఖలు చేసిన చార్జిషీట్ను పోక్సో చట్టంలోని నిబంధనలు వర్తించవని పేర్కొంటూ వెనక్కి పంపారు. ఛార్జీషీటును సరైన న్యాయస్థానం ముందు ప్రవేశపెట్టాలని ఆదేశించడంతో, ప్రస్తుత రివిజన్ కేసును రివిజన్ పిటిషనర్ ఇష్టపడతారు.

2. తన ఉజ్వల భవిష్యత్తుపై ఆశతో యూనివర్సిటీ ఆవరణలోకి ప్రవేశించిన బాధిత బాలిక తనపై జరిగిన లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపుల కారణంగా ఆత్మహత్య చేసుకోవడం అత్యంత దయనీయమైన కేసు.

3. ఈ రివిజన్ కేసును పరిష్కరించడానికి అవసరమైన వాస్తవాలను ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనవచ్చు:

(ఎ) ఛార్జిషీటు ప్రకారం, ప్రాసిక్యూషన్ యొక్క కేసు ఏమిటంటే, రిషితేశ్వరి అనే వాస్తవిక ఫిర్యాదుదారు కుమార్తె 22-4-1997 న జన్మించింది. ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో 2014 సంవత్సరంలో రాష్ట్ర స్థాయి నాటా ప్రవేశ పరీక్షలో 112వ ర్యాంకు సాధించారు. అందుకే ఆమెకు గుంటూరు జిల్లాలోని ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయంలో సీటు వచ్చింది. ఈమె 07-9-2014 న గుంటూరులోని ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయంలో ఆర్కిటెక్చర్ మొదటి సంవత్సరం కోర్సులో చేరింది. ఆ సమయంలో ఆమె మైనర్. తెలంగాణ రాష్ట్రంలోని వరంగల్ జిల్లాకు చెందిన ఆమె యూనివర్సిటీలోని ఇందిరా ప్రియదర్శిని లేడీస్ హాస్టల్, ఎస్పీఏ, టైప్-3 క్వార్టర్స్లో ఉండేవారు.

(బి) నిందితులు 1 నుండి 3 మంది కూడా ఆ విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుతున్న విద్యార్థులే. వారే ఆమె సీనియర్లు. నిందితుడు నెం.3 యొక్క క్రియాశీలక మద్దతు మరియు ప్రేరేపణతో నిందితుడు నెం.1 నిందితుడు నెం.3 ను ప్రేమించమని మృతుడిని బలవంతం చేసేవాడు. అందుకు ఆమె నిరాకరించడంతో నిందితుడు నెం.1 ఆమెను అవమానించడంతో పాటు అసభ్య పదజాలంతో వ్యంగ్యంగా మాట్లాడేవాడు. నిందితుడు నెం.3 ఆమెను బలవంతం చేసి తరగతి గది మేడపైకి వచ్చి తనతో వ్యక్తిగతంగా మాట్లాడేవాడు. భయాందోళనకు గురైన బాధిత బాలిక మేడపైకి వెళ్లి నిందితుడు నెం.3ను కలుసుకుంది. ఆ సమయంలో తాను ప్రేమిస్తున్నానని చెప్పి ఆమెతో అసభ్యంగా ప్రవర్తించాడు. నిందితుడు నెం.2 కూడా ఆమెపై చెడు కన్ను ఉందని, ఆమెతో తన కామవాంఛ తీర్చుకోవాలనే ఉద్దేశంతో తనను ప్రేమించాలని ఆమెను బలవంతం చేశాడు. బాధితురాలు 2, 3 నిందితులిద్దరినీ ప్రేమించడానికి ఇష్టపడలేదు. ఆమె విముఖత చూపినప్పటికీ నిందితుడు నెం.2 ఆమెకు మొబైల్ ఫోన్ ద్వారా అవాంఛిత ఫోన్ కాల్స్ చేసేవాడని, వాటిని భరించలేక కాల్ ఫార్వర్డ్ ఆప్షన్ ను ఎంచుకుని తన తండ్రి అయిన ఎల్ డబ్ల్యూ 1 మొబైల్ ఫోన్ కు తన కాల్స్ ను ట్రాన్స్ ఫర్ చేసిందని, తన తండ్రి ఫోన్ ఎత్తినప్పుడు నిందితుడు నెం.2 కాల్స్ ను డిస్ కనెక్ట్ చేసేవాడని తెలిపింది.

2015 ఫిబ్రవరి నెలలో గుంటూరు నుంచి వరంగల్ జిల్లాలోని తన స్వగ్రామానికి రైలులో వెళ్తుండగా నిందితుడు నెం.2 మధిర వరకు రైలులో ఆమెను వెంబడించాడు. మృతురాలు వరంగల్ లోని పుట్టింటికి చేరుకోగానే నిందితుడు నెం.2 ఆమె మొబైల్ ఫోన్ కు కాల్ చేయగా ఆమె తల్లి ఫోన్ ఎత్తి బాలిక నిద్రపోతోందని సమాధానం ఇచ్చింది. ఆ తర్వాత బాలిక నిద్రలేవగానే ఆమె తల్లికి నిందితుడు నెం.2 ఫోన్ చేసిన విషయాన్ని తెలియజేయగా నిందితుడు నెం.2కు ఫోన్ చేయగా ఆమెతో కలిసి వరంగల్ చుట్టుపక్కల ప్రాంతాలను చూసేందుకు వరంగల్ వచ్చానని, ఆ సమయంలో అతను కొన్ని లైంగిక వేధింపులు, ప్రలోభాలు చేశాడని చెప్పాడు. నిందితులు 2, 3 ఆమెకు మొబైల్ ఫోన్ చేసి తమ కామవాంఛ తీర్చుకోవాలనే కోరికను వ్యక్తపరిచేవారు. నిందితుడి లైంగిక వేధింపులు భరించలేక బాధిత బాలిక ఆ కాల్స్ ను తన తండ్రి అయిన ఎల్ డబ్ల్యూ1

మొబైల్ కు మళ్లించింది. నిందితులు 2, 3 నుంచి ఎల్ డబ్ల్యూ.1కు కొన్ని కాల్స్ రాగా, ఆ తర్వాత ఆ నంబర్ కు కాల్ చేయడం మానేశారు. నిందితుడు నెం.3 నిందితులు 1, 2 మద్దతుతో బాధిత బాలిక ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు ఆమెను పక్కకు పిలిపించి అసభ్యంగా మాట్లాడేవారని, ఆమెతో తాము ప్రేమలో ఉన్నామని చెప్పి తమ కామవాంఛను తీర్చుకునేవారని తెలిపారు. బాధిత బాలిక వారి ప్రతిపాదనలను తిరస్కరించింది. అప్పటి నుంచి 1 నుంచి 3 మంది నిందితులు ఎల్ డబ్ల్యూ 3తో అక్రమ సంబంధాలు ఉన్నాయని పుకార్లు పుట్టిస్తూ ఆమెను ఆటపట్టించడం, అవమానించడం మొదలుపెట్టారు.

(డి) 1 నుంచి 3 వరకు నిందితులు అసభ్యంగా ప్రవర్తించడం, 1 నుంచి 3 వరకు నిందితులు ఆమెపై చేసిన లైంగిక వేధింపుల కారణంగా బాధిత బాలిక తీవ్ర మానసిక క్షోభకు, భావోద్వేగానికి గురైంది. ఆమె తన వద్ద ఉన్న డైరీల్లో తన ఆవేదనను వ్యక్తం చేశారు. మృతురాలితో పాటు ఆమె తండ్రి ఎల్.డబ్ల్యు.1, ఎల్.డబ్ల్యు.3, 5 ప్రిన్సిపాల్ అయిన నిందితుడు నెం.4ను కలిసి 1 నుంచి 3 వరకు నిందితుల అసభ్య ప్రవర్తన, ర్యాగింగ్ చర్యల గురించి తెలియజేశారు. కానీ నిందితుడు నెం.4 పట్టించుకోలేదు మరియు ఎల్.డబ్ల్యు.32 అయిన విభాగాధిపతికి తెలియజేయాలని ఆదేశించారు. వారు L.W.32ను కలిసినప్పుడు, L.W.32 నిందితుడు నెం.4ను జాగ్రత్తగా చూసుకోమని ఆదేశించాడు. అయినా నిందితుడు నెం.4 ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. అతను 1 నుండి 3 నిందితులకు పరోక్షంగా మద్దతు ఇచ్చాడు.

(ఇ) 18-4-2015న చినకాకాని గ్రామంలోని హాయ్ ల్యాండ్ లో ఫ్రెషర్స్ పార్టీ జరిగింది. బాధిత బాలికకు యూనివర్సిటీ సీనియర్లు 'మిస్ పర్ఫెక్ట్' బిరుదును అందజేశారు. ఆ సమయంలో నిందితుడు నెం.2 మరోసారి ఆమెతో అసభ్యంగా ప్రవర్తించాడని, తనతో కలిసి డిన్నర్ చేయాలని బలవంతం చేశాడని, బలవంతంగా ఆమె మొబైల్ ఫోన్ లాక్కుని ఆమె మొబైల్ ఫోన్ లో ఉన్న ఫోటోలపై కామెంట్లు చేసి ఇతర విద్యార్థుల సమక్షంలోనే ఆమెను అవమానించాడు. నిందితురాలు నెం.3 ద్వారా ఆమెకు "మిస్ పర్ ఫెక్ట్" బిరుదును ప్రదానం చేశారు. ఆ సమయంలో పరిస్థితిని సద్వినియోగం చేసుకున్న నిందితుడు నెం.3 ఆమె గౌరవానికి భంగం కలిగించాలనే ఉద్దేశంతో

వేదికపై ఆమె చేతులను తాకాడు. ఆమె వేదికపై నుంచి దిగుతుండగా వేదిక పక్కనే ఉన్న నిందితుడు నెం.2 ఆమె నడుమును లైంగికంగా పట్టుకుని ఇతర విద్యార్థుల సమక్షంలో అవమానించాడు.

(ఎఫ్) ఇలాంటి ఉద్దేశపూర్వక ప్రవర్తనను ప్రదర్శించడం ద్వారా, నిందితులు మృతుడిని ఆత్మహత్యకు ప్రేరేపించారు. వారి చిత్రహింసలు, దురుసుగా ప్రవర్తించడం, అసభ్యంగా ప్రవర్తించడం, లైంగిక వేధింపులు, తన వ్యక్తిత్వం, వారి ర్యాగింగ్ చర్యలపై వదంతులు వ్యాపింపజేయడం భరించలేక బాధిత బాలిక చివరకు 14-7-2015న హాస్టల్ గదిలో ఉరేసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకుంది.

(జి) ఆమె తండ్రి పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశాడు మరియు పోలీసులు మొదట ఐపిసి సెక్షన్ 306 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి క్రైమ్ నెం.241/2015 లో కేసు నమోదు చేసి దర్యాప్తు చేశారు. 1 నుంచి 3 మంది నిందితులు మృతురాలిపై లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడ్డారని, ఆమె గౌరవానికి భంగం కలిగించారని, ఆమెను వేధించారని, అవమానించారని, ర్యాగింగ్ చర్యలకు పాల్పడ్డారని దర్యాప్తులో తేలడంతో 1 నుంచి 4 వరకు నిందితులపై 354, 354(ఎ)(2), 354(డి)(2) సెక్షన్ల కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు ఛార్జిషీట్ దాఖలు చేశారు. ఐపీసీ సెక్షన్ 306, 109తో పాటు ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిరోధక చట్టం 1997లోని సెక్షన్లు 4(ఐ), (వి), 7(1), 2, పోక్సో చట్టంలోని 8, 12 సెక్షన్ల కింద కేసులు నమోదు చేశారు.

(హెచ్) పోక్సో చట్టం కింద ప్రత్యేక కోర్టులో అంటే గుంటూరులోని 5వ అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ అండ్ సెషన్స్ జడ్జి ముందు చార్జిషీట్ దాఖలు చేసినప్పుడు, పోక్సో చట్టం కింద నేరాలను ఎలా బయటపెడతారనే దానిపై కార్యాలయం అభ్యంతరం వ్యక్తం చేసినట్లు రికార్డులు వెల్లడిస్తున్నాయి. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్లు 8, 12 కింద నిందితులు మృతునిపై శిక్షార్హమైన లైంగిక దాడి, లైంగిక వేధింపుల నేరాలకు సంబంధించిన అంశాలను ఈ కేసు వాస్తవాలు సంతృప్తి పరుస్తాయని, లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడిన సమయంలో మృతుడు 18 ఏళ్ల లోపు బాలుడు

కావడంతో కేసు వాస్తవాలు సంతృప్తికరంగా ఉన్నాయని దర్యాప్తు అధికారి అభ్యంతరాలకు సమాధానమిచ్చారు. పోక్సో చట్టాన్ని రూపొందించారు.

(1) అయితే గుంటూరు 5వ అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ అండ్ సెషన్స్ జడ్జి 07-01-2016 నాటి ఉత్తర్వుల ప్రకారం, ఆత్మహత్య చేసుకున్న తేదీ నాటికి అంటే 14-7-2015 నాటికి ఆమె మేజర్ అని, పోక్సో చట్టం కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు పాల్పడ్డారని ఆరోపిస్తూ 1 నుండి 3 మంది నిందితులపై ఆమె తన జీవితకాలంలో ఎటువంటి నివేదిక ఇవ్వలేదని, అందువల్ల కేసు యొక్క వాస్తవాలు మాత్రమే శిక్షార్హమైన నేరాన్ని చూపిస్తాయని పేర్కొంది. ర్యాగింగ్ చట్టం రూపొందించబడింది మరియు పోక్సో చట్టం వర్తించదు మరియు తద్వారా ఛార్జ్ షీట్ ను సరైన కోర్టు ముందు ప్రవేశపెట్టడానికి తిరిగి పంపారు. అందుకే దర్యాప్తు అధికారి ఛార్జ్‌షీటును వెనక్కి తీసుకుని గుంటూరు రెండో అదనపు అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి (ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టు)కు సమర్పించారు.

గుంటూరులోని రెండో అదనపు అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి (ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టు) ముందు అభియోగాలు మోపేందుకు కేసు విచారణ జరుగుతుండగా, మృతుడి తండ్రి అయిన వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడు పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 8, 12 కింద శిక్షార్హమైన నేరంగా పేర్కొంటూ సీఆర్ పీసీ సెక్షన్ 216 కింద పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

(కె) ఇరుపక్షాల వాదనలు విన్న తరువాత, 2వ అదనపు అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి, అభియోగాలను మార్చడానికి సిఆర్పిసి సెక్షన్ 216 వర్తిస్తుందని మరియు సిఆర్పిసి సెక్షన్ 216 కింద పిటిషన్ నిర్వహించదగినది కాదని మరియు ఇది తొందరపాటు మరియు 1 అదనపు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి అనే కారణంతో ఆ పిటిషన్ను తోసిపుచ్చారు. గుంటూరు 5వ అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ అండ్ సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల ప్రకారం పోక్సో చట్టం కింద నేరాలు నమోదు కావని, చార్జిషీట్ ను సవాలు చేయలేదని, ఆ ఉత్తర్వులను సవాలు చేయలేదని, అది ఫైనల్ అయిందని గుంటూరు ఇప్పటికే పేర్కొంది.

(1) అందువల్ల, 1 అదనపు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి ఉత్తర్వులను సవాలు చేయలేదని మరియు అది అంతిమమైందని రెండవ అదనపు అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి పైన పేర్కొన్న దృష్ట్యా, మృతుడి తండ్రి అయిన రివిజన్ పిటిషనర్, 1 అదనపు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి ఉత్తర్వులను ప్రశ్నిస్తూ ఈ సవరణకు మొగ్గు చూపారు. గుంటూరు, తేది 07-01-2016, ప్రత్యేక న్యాయస్థానంలో దాఖలు చేసిన చార్జిషీట్ ను సరైన కోర్టులో ప్రవేశపెట్టడానికి ఆయన తిరిగి పంపారు. 07-01-2016 నాటి ఉత్తర్వులను ప్రశ్నించడంలో జాప్యం జరిగినందున, 2017 నాటి సీఆర్ఎల్ఎంపీ నెం.3146లో జరిగిన జాప్యాన్ని క్షమించాలని రివిజన్ పిటిషనర్ పిటిషన్ దాఖలు చేయగా, 31-10-2017 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా హైదరాబాద్ ఉమ్మడి హైకోర్టు ఆ పిటిషన్ను ఆమోదించి జాప్యాన్ని క్షమించాలని పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

అందువల్ల ఈ కేసులో ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిరోధక చట్టం, భారత శిక్షాస్మృతి కింద నేరం మాత్రమే నేరమని, అవి పోక్సో చట్టం కింద నేరం కాదని పేర్కొంటూ గుంటూరు 1 అదనపు జిల్లా, సెషన్స్ జడ్జి 07-01-2016న ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల ఔచిత్యం, చట్టబద్ధత, కరెక్టివిటీని ప్రశ్నిస్తున్నారు.

4. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది నూతలపాటి కృష్ణమూర్తి వాదనలు వినిపించారు. శ్రీమతి ఎం.రాధ, ప్రతివాదులకు 2 మరియు 3 వ వంతు సలహా; మరియు 4వ ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది శ్రీ కె.సాయి మోహన్ రావు.

5. నిందితుడి చేతిలో లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపులకు గురైన సమయంలో మృతురాలు చిన్నారినా లేక మైనర్ కాదా అని నిర్ధారించడానికి ఆత్మహత్య తేదీని పరిగణనలోకి తీసుకోలేమని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. మృతురాలి పుట్టిన తేదీ 22-4-1997 అని, అందువల్ల ఆమె 22-4-2015న మేజర్ అయిందని, 22-4-2015కు ముందు ఆమెపై లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడిన నిందితులు 22-4-2015కు ముందు అంటే 07-9-2014 నుంచి 07-9-

2014 వరకు ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయంలో ఆర్కిటెక్చర్ మొదటి సంవత్సరంలో చేరారని, ఆ తర్వాత 2-2-2 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చే వరకు కొనసాగిందని తెలిపారు. 07-9-2014 నుండి 22-4-2015 వరకు ఆమె మైనర్ గా ఉన్నప్పుడు లైంగిక వేధింపులు మరియు లైంగిక వేధింపులకు గురైనట్లు స్పష్టమవుతోంది. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 2(డి) ప్రకారం 'బిడ్డ' అంటే పద్దెనిమిదేళ్ల లోపు వయసున్న వ్యక్తి అని అర్థం. అందుకే 07-9-2014 నుంచి 22-4-2015 వరకు తనపై నిందితులు లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడిన సమయంలో పోక్సో చట్టం కోసం ఆమె చిన్నపిల్ల అని పేర్కొన్నారు. నిందితులు చేసిన లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపులు ఈ చట్టంలోని 8, 12 సెక్షన్ల కింద శిక్షార్హమైన నేరమని ఆయన వాదిస్తారు. లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఆమె చేతులు, నడుము పట్టుకోవడం, ఆమెను నిరంతరం అనుసరించడం, ఆమెకు ప్రపోజ్ చేయడం లేదా తమ లైంగిక వాంఛ తీర్చమని బలవంతం చేయడం ఇవన్నీ చట్టంలోని సెక్షన్లు 7, 11 ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరంగా పరిగణించబడతాయి మరియు ఈ చర్యలు ఆమె చిన్నతనంలో జరిగాయి. చట్టంలోని 8, 12 సెక్షన్ల కింద శిక్షార్హమైన స్పష్టమైన నేరం కేసు వాస్తవాలను బట్టి తెలుస్తుంది. అందువల్ల, ఈ చట్టంలోని సెక్షన్లు 8, 12 కింద శిక్షార్హమైన నేరాల అంశాలకు విజ్ఞుడైన 1 అదనపు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి తన మనస్సును వర్తింపజేయలేదని మరియు పోక్సో చట్టం కింద కేసు యొక్క వాస్తవాల నుండి ఎటువంటి నేరం చేయబడలేదని తప్పుగా తీర్పు ఇచ్చారని అతను వాదిస్తాడు. కాబట్టి పోక్సో చట్టం కింద నిందితులను విచారించేందుకు ఫైలుపైకి తీసుకోకుండా చార్జిషీట్ ను వెనక్కి పంపుతూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు తప్పు, చట్టరీత్యా ఆమోదయోగ్యం కాదని, అందువల్ల దానిని కొట్టివేసి చార్జిషీట్ ను ఫైలుపైకి తీసుకెళ్లి చట్టప్రకారం కేసును కొనసాగించేలా ప్రత్యేక కోర్టును ఆదేశించాలని కోరారు.

6. నిందితులు తనపై లైంగిక దాడి, లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడ్డారని బాధిత బాలిక తన జీవిత కాలంలో గానీ, ఆమె తరఫున ఏ వ్యక్తి గానీ ఎలాంటి నివేదిక ఇవ్వలేదని, అందువల్ల బాధిత బాలిక లేదా ఆమె తరఫున ఏ వ్యక్తి అలాంటి నివేదిక ఇవ్వనందున ఎలాంటి ఆధారం లేదని

ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది కోర్టుకు విన్నవించారు. పోక్సో చట్టం కింద నేరానికి సంబంధించి కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని.. కాబట్టి ఈ కేసు వాస్తవాలు పోక్సో చట్టం కింద నేరం కాదని, ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిరోధక చట్టం 1997 ప్రకారం నేరంగా మాత్రమే పరిగణిస్తామని ఐ అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ అండ్ సెషన్స్ జడ్జి తీర్పు ఇచ్చారని, వాటిని ఫైలుపైకి తీసుకోకుండా చార్జిషీట్ ను సక్రమంగా తిప్పి పంపారని వారు పేర్కొన్నారు. అందువల్ల, వారు 1 అదనపు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి ఉత్తర్వులను గట్టిగా సమర్థించారు మరియు తద్వారా క్రిమినల్ రివిజన్ కేసును కొట్టివేయాలని అభ్యర్థించారు.

7. ఇప్పుడు ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులో నిర్ధారణకు వచ్చే అంశాలు:

(1) లైంగిక నేరాల నుండి పిల్లల రక్షణ చట్టం, 2012 (పోక్సో చట్టం) నిబంధనల ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరం ఏదైనా ఉందా?

(2) పోక్సో చట్టం కింద ఈ కేసు వాస్తవాలు నేరం కాదనే కారణంతో ఛార్జిషీటును సరైన కోర్టుకు సమర్పించాలని గుంటూరు ఐ అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ అండ్ సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన ఆదేశాలు చట్టప్రకారం చెల్లుబాటు అవుతాయా, ఈ సవరణలో జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందా , దానిని కొట్టివేయాల్సిన అవసరం ఉందా? మరియు

(3) ఏ ఉపశమనం?

8. పాయింట్స్ 1, 2: ఇప్పటికే గమనించినట్లుగా, రాష్ట్ర స్థాయి నాటా ప్రవేశ పరీక్షలో మంచి ర్యాంకు సాధించి తన ఉజ్వల భవిష్యత్తుపై ఆశతో విశ్వవిద్యాలయం ఆవరణలోకి ప్రవేశించిన ఒక బాధిత బాలిక దురదృష్టవశాత్తూ మరణించింది, ఆమె లైంగికంగా మరియు మానసికంగా తనకు కలిగించిన వేధింపుల కారణంగా ఆత్మహత్య చేసుకుంది.

9. ప్రాసిక్యూషన్ నిర్దిష్ట వెర్షన్ ప్రకారం, దర్యాప్తు సందర్భంగా సేకరించిన సాక్ష్యాల ప్రకారం, మృతురాలు 22-4-1997 న జన్మించిందని, అందువల్ల ఆమె 07-9-2014 న విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రవేశించినప్పుడు, ఆమె విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రవేశించిన తేదీ నుండి లైంగిక దాడి మరియు లైంగిక వేధింపులు మరియు ర్యాగింగ్కు గురైనట్లు ఛార్జీషీట్ నుండి సేకరించగల వాస్తవాలు ఉన్నాయి. నిందితులు 1 నుండి 3 వరకు చేసిన ఇతర నేరాలకు మరియు నిందితుడు నెం.4 ద్వారా ప్రేరేపించబడ్డారు. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ప్రకారం 22-4-2015న ఆమె మేజర్ అయ్యారు. అందువల్ల, ఈ కాలంలో నిందితులు ఆమెపై లైంగిక దాడి, లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడటం పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 8, 12 ప్రకారం నేరంగా పరిగణిస్తారు. 22-4-2015న మేజర్ అయిన తర్వాత కూడా లైంగిక వేధింపులు, వేధింపులు కొనసాగుతూనే ఉన్నాయని, ఆ చిత్రహింసలు, వేదన, వేధింపులు భరించలేక 14-7-2015న ఆత్మహత్య చేసుకుందని తెలిపింది. అందువల్ల, 07-9-2014 న ఆమె విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రవేశించినప్పటి నుండి 22-4-2015 న మేజర్ అయ్యే వరకు నిందితులు చేసిన లైంగిక వేధింపులు మరియు లైంగిక వేధింపుల చర్యలు పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్లు 8 మరియు 12 ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరాలుగా స్పష్టంగా పరిగణించబడతాయి మరియు సబ్ డివిజనల్ పోలీసు అధికారి ఈ వాస్తవాలను వివరించినప్పటికీ, ప్రత్యేక కోర్టు ఛార్జీషీట్ తిరిగి ఇచ్చిన తరువాత కార్యాలయం తీసుకున్న అభ్యంతరాలకు సమాధానం ఇస్తూ ఈ వాస్తవాలను సబ్ డివిజనల్ పోలీసు అధికారి వివరించారు. విజ్ఞుడైన న్యాయమూర్తి ఈ వాస్తవాలను సరిగా అర్థం చేసుకోలేదని, ఈ కేసులోని వాస్తవాలు పోక్సో చట్టం కింద నేరం కాదని తప్పుడు నిర్ధారణకు వచ్చి, పొరపాటున చార్జిషీట్ ను తిరిగి ఇచ్చారని పేర్కొంది.

10. పోక్సో చట్టం కింద కేసు వాస్తవాలు ఏమైనా నేరంగా ఉన్నాయా లేదా అనే అంశానికి ప్రకటన చేసే ముందు, ఈ చట్టాన్ని తీసుకురావడం వెనుక ఉన్న శాసన చరిత్రను, ఆ చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సముచితం.

11. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 15 ప్రకారం పిల్లల కోసం ప్రత్యేక సదుపాయాలు కల్పించే అధికారం రాష్ట్రానికి ఉంది. సున్నితమైన పిల్లలను దుర్వినియోగం చేయకుండా, బాల్యాన్ని, యవ్వనాన్ని దోపిడీ నుంచి రక్షించే దిశగా ప్రభుత్వం తన విధానాన్ని నిర్దేశించాలని ఆర్టికల్ 39 చెబుతోంది. 1992 డిసెంబర్ 11న ఐక్యరాజ్యసమితి బాలల హక్కుల ఒప్పందాన్ని భారతదేశం ఆమోదించింది, ఇది చట్టవిరుద్ధమైన లైంగిక చర్యలో పాల్గొనడానికి పిల్లలను ప్రేరేపించడం లేదా బలవంతం చేయడాన్ని నిరోధించడానికి తగిన అన్ని జాతీయ, ద్వైపాక్షిక మరియు బహుళపక్ష చర్యలను ప్రభుత్వం చేపట్టాలని కోరుతుంది; (బి) పిల్లలను వ్యభిచారం లేదా ఇతర చట్టవిరుద్ధమైన లైంగిక పద్ధతులలో ఉపయోగించడం ; మరియు (సి) అశ్లీల ప్రదర్శనలు మరియు వస్తువులలో పిల్లలను దోపిడీగా ఉపయోగించడం.

12. అందువల్ల రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 15, ఆర్టికల్ 39 ప్రకారం రాజ్యాంగ బాధ్యతను నెరవేర్చడానికి, భారతదేశం ఆమోదించిన ఐక్యరాజ్యసమితి బాలల హక్కుల ఒప్పందాన్ని అమలు చేయడానికి, లైంగిక దాడుల నేరాల నుండి పిల్లలకు రక్షణ కల్పించడానికి ఒక సమగ్ర చట్టాన్ని రూపొందించాలని ప్రతిపాదించబడింది. లైంగిక వేధింపులు మరియు అశ్లీల చిత్రాలు ప్రతి దశలో పిల్లల ఆసక్తి మరియు శ్రేయస్సును కాపాడతాయి.

13. అందువల్ల, లైంగిక దాడులు, లైంగిక వేధింపులు మరియు అశ్లీలత నేరాల నుండి పిల్లలను రక్షించడానికి మరియు అటువంటి నేరాలు మరియు వాటికి సంబంధించిన లేదా యాదృచ్ఛికంగా

ఉన్న కేసుల విచారణకు ప్రత్యేక కోర్టులను ఏర్పాటు చేయడానికి వీలు కల్పించే ఒక చట్టం అయిన లైంగిక నేరాల నుండి పిల్లల రక్షణ చట్టం, 2012 (పోక్సో చట్టం) ఉనికిలోకి వచ్చింది. ప్రతి దశలోనూ పిల్లల యొక్క ఉత్తమ ప్రయోజనాలు మరియు శ్రేయస్సు అత్యంత ముఖ్యమైనవిగా పరిగణించబడే విధంగా చట్టం పనిచేస్తుందని చూడటం, పిల్లల ఆరోగ్యకరమైన, శారీరక, భావోద్వేగ, మేధో మరియు సామాజిక అభివృద్ధి మరియు గోప్యత మరియు గోప్యత హక్కును ప్రతి వ్యక్తి అన్ని విధాలుగా మరియు న్యాయ ప్రక్రియ యొక్క అన్ని దశల ద్వారా సంరక్షించడం మరియు గౌరవించడం ఈ చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యం. చిన్నారితో సంబంధం కలిగి ఉంటుంది.

14. చట్టం తీసుకురావడంలో పైవి శాసన చరిత్ర అయినప్పటికీ, చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యం మరియు కారణాలను తీసుకురావడంలో, ఈ సందర్భంలో సంబంధితమైన చట్టం యొక్క పథకంలోని కొన్ని నిబంధనలను గమనించడం సముచితం. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2(డి) ప్రకారం 'పిల్లవాడు' అంటే పద్దెనిమిదేళ్ల లోపు వయసున్న వ్యక్తి. కాబట్టి, ఈ చట్టం ఉద్దేశ్యం కోసం 18 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు ఉన్న వ్యక్తిని పిల్లవాడిగా పరిగణిస్తారు.ఈ చట్టంలోని చాప్టర్ 2 లోని సెక్షన్లు 3 నుండి 12 వరకు మహిళలపై లైంగిక నేరాలకు సంబంధించినవి. 7, 8, 11, 12 సెక్షన్లు ఈ కేసుకు సంబంధించినవి. సెక్షన్ 7 లైంగిక దాడి నేరాన్ని నిర్వచిస్తుంది మరియు సెక్షన్ 8 లైంగిక దాడి నేరానికి శిక్షను వివరిస్తుంది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ఇలా ఉంది.

> **7. లైంగిక దాడి** : లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో పిల్లల యోని, పురుషాంగం, పాయువు లేదా రొమ్మును తాకడం లేదా ఆ వ్యక్తి లేదా మరే వ్యక్తి యొక్క యోని, పురుషాంగం, పాయువు లేదా రొమ్మును తాకడం లేదా చొచ్చుకుపోకుండా శారీరక సంబంధం కలిగి ఉన్న లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఏదైనా ఇతర చర్యను చేయడం లైంగిక దాడికి పాల్పడినట్లు చెబుతారు.

15. పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ ను పరిశీలిస్తే లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో పిల్లల యోని, పురుషాంగం, మలద్వారం లేదా రొమ్ము వంటి ఏదైనా ప్రైవేట్ భాగాలను తాకినా లేదా చొచ్చుకుపోకుండా శారీరక సంపర్కంతో కూడిన లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో మరేదైనా చర్య చేసినట్లయితే వారు లైంగిక దాడి నేరానికి పాల్పడినట్లు తెలుస్తుంది. అందువలన, సెక్షన్ రెండు భాగాలుగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే దానిలో అనుబంధ "లేదా" ఉపయోగించబడుతుంది. మొదటి భాగం యోని, పురుషాంగం, పాయువు లేదా రొమ్ము వంటి పిల్లల ప్రైవేట్ భాగాలను లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో తాకడం గురించి వివరిస్తుంది మరియు రెండవ భాగం లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఏదైనా ఇతర చర్యను చేస్తుంది, ఇది చొచ్చుకుపోకుండా శారీరక సంబంధం కలిగి ఉంటుంది, ఇది లైంగిక దాడి నేరం. రెండవ భాగంలో ఉపయోగించిన "లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో మరే ఇతర చర్యనైనా చేయడం" అనే పదం లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో పిల్లలపై నేరస్థులు చేసే అనేక ఇతర చర్యలను ఇందులో చేర్చేంత విస్తృతంగా ఉంది. అందువల్ల, ఈ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకున్న దృష్టిలో, పై సెక్షన్ యొక్క రెండవ భాగం కేసు యొక్క ప్రస్తుత వాస్తవాలను ఆకర్షిస్తుంది.

16. 18-4-2015న చినకాకాని విలేజ్ లోని హాయ్ ల్యాండ్ లో ఫ్రెషర్స్ పార్టీ జరిగినట్లు చార్జిషీట్ లోని అంశాలను బట్టి అర్థమవుతోంది. ఈ కార్యక్రమంలో సీనియర్లు మృతుడికి 'మిస్ పర్ఫెక్ట్' బిరుదును అందజేశారు. ఆ సమయంలో, నిందితుడు నెం.2 మృతురాలిని తన పక్కన కూర్చోమని చెప్పమని ఎల్.డబ్ల్యు.3ను కోరాడు మరియు ఎల్.డబ్ల్యు.3 మృతురాలికి అదే విషయాన్ని తెలియజేయగా, ఆమె కోపంగా మారి, తన పక్కన కూర్చోమని పిలిచినందుకు నిందితుడు నెం.2 ను ప్రశ్నించింది, ఆ సమయంలో, నిందితుడు నెం.2 ఆమెపై ఆసక్తి ఉందని చెప్పి ఆమెతో అసభ్యకరంగా మాట్లాడాడు మరియు బలవంతంగా ఆమె మొబైల్ తీసుకొని ఆమె వద్ద ఉన్న ఫోటోలపై కామెంట్ చేశాడు. గతిశీల. మృతురాలు వేదికపై ఉన్న సమయంలో నిందితురాలు నెం.3 ద్వారా అవార్డును అందుకుంటున్న సమయంలో ఆమె గౌరవానికి భంగం కలిగించే ఉద్దేశంతో ఆమె చేతిని పట్టుకున్నాడని, ఆమె వేదిక దిగుతుండగా నిందితుడు నెం.2

లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఆమె నడుమును పట్టుకున్నాడని, ఇతర విద్యార్థుల సమక్షంలో ఆమె గౌరవాన్ని అవమానించాడని పేర్కొనడం గమనార్హం. అందువల్ల 2, 3 నిందితులు 2, 3 నిందితులు వేదికపై అవార్డు అందుకుంటున్న సమయంలో లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఆమె చేతిని పట్టుకోవడం, ఇతర విద్యార్థుల సమక్షంలో ఆమె గౌరవానికి భంగం కలిగించే ఉద్దేశంతో మృతుని నడుముపై చేయి వేయడం, ఇతర విద్యార్థుల సమక్షంలో ఆమె గౌరవానికి భంగం కలిగించే ఉద్దేశంతో మృతుని నడుముపై నం.3 చేయి వేయడం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. శారీరక సంబంధంతో కూడిన లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో మరొక చర్య చేయడం చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం స్పష్టంగా లైంగిక దాడి నేరం. పిల్లల యోని, పురుషాంగం, మలద్వారం లేదా రొమ్ము వంటి ప్రైవేట్ భాగాలను తాకడం మొదటి భాగం కింద లైంగిక దాడి నేరంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు చొచ్చుకుపోకుండా శారీరక సంబంధం కలిగి ఉన్న లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఏదైనా ఇతర చర్య చేయడం కూడా సెక్షన్ యొక్క రెండవ భాగం కింద లైంగిక దాడి నేరంగా పరిగణించబడుతుంది. 18-4-2015న మృతునిపై నిందితులు 2, 3 చేసిన సాక్ష్యాధారాలను దర్యాప్తు సమయంలో సేకరించారని, ఆ సమయానికి ఆమె చిన్నపిల్లగా ఉండి మేజర్ కాదని, ప్రాథమికంగా ఈ చట్టం సెక్షన్ 7 ప్రకారం లైంగిక దాడి నేరంగా పరిగణిస్తారు. సెక్షన్ 8 ప్రకారం ఎవరైనా లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడితే మూడేళ్లకు తగ్గకుండా ఐదేళ్ల వరకు శిక్షతో పాటు జరిమానా కూడా విధిస్తారు.

17. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్లు 11, 12 లైంగిక వేధింపులకు సంబంధించినవి. సెక్షన్ 11 లైంగిక వేధింపుల నేరాన్ని నిర్వచిస్తుంది మరియు సెక్షన్ 12 లైంగిక వేధింపుల నేరానికి శిక్షను వివరిస్తుంది. సెక్షన్ 11 ఇలా ఉంది.

> *11. లైంగిక వేధింపు : ఒక వ్యక్తి లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఉన్నప్పుడు పిల్లలపై లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడతాడు, --*

(i) ఏదైనా పదాన్ని ఉచ్చరించడం లేదా ఏదైనా శబ్దం చేయడం, లేదా ఏదైనా సంజ్ఞ చేయడం లేదా ఏదైనా సంజ్ఞ చేయడం లేదా అటువంటి పదం లేదా ధ్వని వినబడాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఏదైనా వస్తువు లేదా శరీర భాగాన్ని ప్రదర్శించడం, లేదా అటువంటి సంజ్ఞ లేదా వస్తువు లేదా శరీర భాగాన్ని పిల్లవాడు చూడాలనే ఉద్దేశ్యంతో; లేదా

(ii) పిల్లవాడు తన శరీరాన్ని లేదా అతని శరీరంలోని ఏదైనా భాగాన్ని అటువంటి వ్యక్తి లేదా మరే ఇతర వ్యక్తికి కనిపించేలా ప్రదర్శించడం; లేదా

(iii) అశ్లీల ప్రయోజనాల కోసం ఏదైనా వస్తువును ఏ రూపంలోనైనా లేదా మాధ్యమాలలోనైనా పిల్లలకు చూపించడం; లేదా

(iv) పిల్లలను ప్రత్యక్షంగా లేదా ఎలక్ట్రానిక్, డిజిటల్ లేదా మరేదైనా మార్గాల ద్వారా పదేపదే లేదా నిరంతరం అనుసరించడం లేదా చూడటం లేదా సంప్రదించడం; లేదా

(v) ఏ రూపంలోనైనా, ఎలక్ట్రానిక్, ఫిల్మ్ లేదా డిజిటల్ లేదా మరేదైనా పద్ధతి ద్వారా, పిల్లల శరీరంలోని ఏదైనా భాగాన్ని లేదా లైంగిక చర్యలో పిల్లల ప్రమేయాన్ని నిజమైన లేదా కల్పిత చిత్రణను ఉపయోగిస్తామని బెదిరించడం; లేదా

(vi) అశ్లీల ప్రయోజనాల కోసం పిల్లలను ప్రలోభపెట్టడం లేదా దాని కోసం తృప్తిని ఇవ్వడం.

వివరణ: "లైంగిక ఉద్దేశానికి" సంబంధించిన ఏ ప్రశ్న అయినా వాస్తవానికి సంబంధించిన ప్రశ్న గా ఉండాలి."

18. లైంగిక వేధింపుల నేరంగా పరిగణించబడే ఆరు సందర్భాలను ఇది కవర్ చేస్తుంది. ఈ కేసు ప్రయోజనం కోసం, సెక్షన్ 11 లోని క్లాజులు (i) మరియు (iv) పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సినవి. క్లాజ్ (1) ప్రకారం, లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో అటువంటి వ్యక్తి ఏదైనా పదాన్ని ఉచ్చరించినప్పుడు ఒక

వ్యక్తి పిల్లలపై లైంగిక వేధింపుల నేరానికి పాల్పడినట్లు చెబుతారు. క్లాజ్ (iv) ప్రకారం, లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఉన్న ఎవరైనా వ్యక్తి పిల్లలను ప్రత్యక్షంగా లేదా ఎలక్ట్రానిక్, డిజిటల్ లేదా మరేదైనా మార్గాల ద్వారా పదేపదే లేదా నిరంతరం అనుసరించినప్పుడు లేదా సంప్రదించినప్పుడు లైంగిక వేధింపు నేరం చేసినట్లు చెబుతారు.

19. 2, 3 నిందితులు తమకు ఆమెపై ఆసక్తి ఉందని, ఆమెతో తమ లైంగిక వాంఛ తీర్చుకోవాలనుకుంటున్నామని మృతురాలి ముందు నేరుగా చెప్పినట్లు కేసు వాస్తవాలు చెబుతున్నాయి. ఛార్జీషీటులోని అంశాల ప్రకారం, ఒక సందర్భంలో, నిందితుడు నెం.3 ఆమెను వ్యక్తిగతంగా మాట్లాడటానికి తరగతి గది మేడపైకి రమ్మని బలవంతం చేశాడు, మృతురాలు భయంతో తరగతి గది మేడపైకి వెళ్లి నిందితుడు నెం.3 ను కలుసుకుంది, నిందితుడు నెం.3 అసభ్యకరమైన ప్రపోజల్ చేశాడు. అదేవిధంగా నిందితుడు నెం.2 కూడా ఆమెతో తన లైంగిక వాంఛ తీర్చుకోవాలనే తన ఉద్దేశాన్ని వ్యక్తం చేశాడు. నిందితుడు నెం.2 కూడా ఆమెకు మొబైల్ ఫోన్ ద్వారా అవాంఛిత కాల్స్ చేశాడని, ఆ కాల్స్ ను భరించలేక కాల్ ఫార్వర్డ్ ఆప్షన్ ను ఎంచుకుని తన తండ్రి ఎల్ డబ్ల్యూ 1కు బదిలీ చేసిందని, తన తండ్రి ఫోన్ ఎత్తే సమయంలో నిందితుడు నెం.2 కాల్ డిస్ కనెక్ట్ చేసేవాడని తెలిపింది. గుంటూరు నుంచి స్వగ్రామానికి వెళ్లిన మృతురాలిని నిందితుడు నెం.2 రైలులో వెంబడించాడని, ఆమెతో పాటు వరంగల్ చుట్టుపక్కల ప్రాంతాలను చూసేందుకు వరంగల్ వచ్చానని, ఆ సమయంలో కొన్ని లైంగిక వాంఛలు, ప్రలోభాలు కూడా చేశానని ఆమె మొబైల్ ఫోన్ ద్వారా ఆమెకు ఫోన్ చేసి చెప్పాడని ప్రాసిక్యూషన్ కేసు కూడా ఉంది. ఈ చర్యలకు రుజువుగా మృతుడి తల్లిదండ్రులైన ఎల్.డబ్ల్యు.ఎస్.1, 2లను సాక్షులుగా పేర్కొన్నారు. 2, 3 నిందితులు మృతురాలికి మొబైల్ ఫోన్ చేసి తమ కామవాంఛను ఆమె పట్ల వ్యక్తపరిచేవారని ప్రాసిక్యూషన్ కేసు కూడా ఉంది. నిందితుడు నెం.1 మద్దతుతో 2, 3 నిందితులు ఒంటరిగా ఉన్న సమయంలో మృతురాలికి ఫోన్ చేసి అసభ్యంగా మాట్లాడేవారని, తమ కామవాంఛ తీర్చుకోవాలనే ఉద్దేశంతో ఆమెతో అసభ్యంగా మాట్లాడేవారని, అందుకు ఆమె

నిరాకరించడంతో 1 నుంచి 3 మంది నిందితులు ఆమెను వేధించారని ప్రాసిక్యూషన్ కేసు కూడా ఉంది. ఎల్.డబ్ల్యు.3తో ఆమెకు అక్రమ సంబంధం ఉందని పేర్కొంటూ ఆమెను అవమానించింది మరియు ఆమె పాత్రకు వ్యతిరేకంగా పుకార్లను కూడా వ్యాప్తి చేసింది. తనపై జరిగిన లైంగిక వేధింపుల కారణంగా, నిందితుల ప్రవర్తన కారణంగా మృతురాలు తీవ్ర మానసిక క్షోభకు, మానసిక క్షోభకు గురైందని, ఇందుకు సంబంధించి ఆమె తన డైరీల్లో కూడా రాశారని చార్జిషీట్ లోని అంశాలు చెబుతున్నాయి. అందువల్ల, ఆమెను శారీరకంగా మరియు మొబైల్ ఫోన్ ద్వారా నిరంతరం అనుసరించడం సెక్షన్ 11 యొక్క క్లాజ్ (4) ప్రకారం నేరంగా పరిగణించబడుతుంది, ఇది లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో ఉన్న ఎవరైనా వ్యక్తి అటువంటి పిల్లలను ప్రత్యక్షంగా లేదా ఎలక్ట్రానిక్, డిజిటల్ లేదా మరేదైనా మార్గాల ద్వారా పదేపదే లేదా నిరంతరం అనుసరించినప్పుడు లేదా చూడటం లేదా సంప్రదించినప్పుడు చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం లైంగిక వేధింపుల నేరానికి పాల్పడినట్లు చెబుతారు. సెక్షన్ 11కు జతచేయబడిన వివరణ ప్రకారం, "లైంగిక ఉద్దేశం" కలిగి ఉన్న ఏ ప్రశ్న అయినా వాస్తవానికి సంబంధించిన ప్రశ్నగా ఉంటుంది. సెక్షన్ 12 ప్రకారం లైంగిక వేధింపుల నేరానికి పాల్పడేవారికి మూడేళ్ల వరకు శిక్షతో పాటు జరిమానా కూడా విధిస్తారు.

20. అందువల్ల, ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు, ఈ చట్టంలోని 7 మరియు 11 సెక్షన్ల కింద నిర్వచించిన విధంగా లైంగిక దాడి మరియు లైంగిక వేధింపుల నేరాలుగా పరిగణించబడినప్పుడు, పోక్సో చట్టంలోని నిబంధనలను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా, దానిపై చర్చించకుండా, విజ్ఞులైన 1 అదనపు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి ఒక రహస్య ఉత్తర్వు ద్వారా పొరపాటున ఒక నిర్ధారణకు వచ్చారు మరియు తప్పుగా తీర్పు ఇచ్చారు. పోక్సో చట్టం కింద ఎలాంటి నేరాలు జరగవు. 14-7-2015న ఆమె చనిపోయేనాటికి ఆమె మేజర్ అని, అందువల్ల పోక్సో చట్టం వర్తించదని చెప్పడంలో ఆయన తీవ్రంగా తప్పు చేశారు. 07-9-2014 నుంచి 22-4-2015న మేజర్ అయ్యే వరకు, ఆ తర్వాత చనిపోయే వరకు పద్దెనిమిదేళ్ల లోపు వయసులో ఉన్నప్పుడు ఈ చట్టంలోని సెక్షన్లు 7, 11 కింద నేరాలుగా ఉన్న లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపులు

జరిగాయన్న వాస్తవాన్ని న్యాయమూర్తి పూర్తిగా విస్మరించారు. పోక్సో చట్టంలోని నిబంధనలకు, కేసు వాస్తవాలకు ప్రత్యేక కోర్టు న్యాయమూర్తి చిత్తశుద్ధిని పూర్తిగా అన్వయించుకోకపోవడాన్ని ఇది చూపిస్తుంది, చివరికి చార్జిషీట్ ను సదరు ప్రత్యేక కోర్టు ఫైలుపైకి తీసుకోకుండా తిరిగి ఇవ్వడంలో తప్పు నిర్ధారణకు రావడానికి దారితీసింది, ఇది ఈ కేసులో న్యాయానికి తీవ్ర విఘాతం కలిగించడమే అవుతుంది. ఇది సుప్రా చర్చించినట్లు చట్టం యొక్క లక్ష్యాన్ని ఓడించడమే. చట్టవిరుద్ధమైన లైంగిక చర్యలో పాల్గొనడానికి పిల్లలను ప్రేరేపించడం లేదా బలవంతం చేయడాన్ని నిరోధించడానికి మరియు లైంగిక దాడి మరియు లైంగిక వేధింపుల నుండి పిల్లలను నిరోధించడానికి మరియు పోక్సో చట్టం ప్రకారం పిల్లలపై లైంగిక దాడి మరియు లైంగిక వేధింపులు మొదలైన నేరాలకు పాల్పడే వ్యక్తులను శిక్షించడం వంటి చట్టపరమైన చరిత్ర మరియు లక్ష్యాలు మరియు కారణాలతో వ్యవహరించేటప్పుడు ఇది ఇప్పటికే గుర్తించబడింది. ఉనికిలోకి తెచ్చారు. దురదృష్టవశాత్తూ, ఈ కేసులోని వాస్తవాలు అలాంటివేనా కాదా అని నిర్ధారించడానికి చట్టంలోని నిబంధనలను పరిశీలించకుండా, స్లిప్షాడ్ మరియు రహస్య ఉత్తర్వు ద్వారా ఛార్జిట్ను ఫైలుపైకి తీసుకోకుండా పొరపాటున తిరిగి పంపారు. నేర్చుకున్న న్యాయమూర్తి ఈ విషయాన్ని సాదాసీదాగా మరియు రొటీన్ గా డీల్ చేసినట్లు ఇది చూపిస్తుంది.

21. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 16 నేరానికి ప్రేరేపించడం. ఎవరైనా వ్యక్తిని ఆ నేరం చేయడానికి ప్రేరేపించినా, ఆ పని చేయడంలో జరిగిన ఏదైనా చట్టవిరుద్ధమైన తప్పిదం మరియు ఆ నేరం చేయడానికి ఉద్దేశపూర్వక సహాయం కూడా ఆ నేరానికి ప్రేరేపించినట్లు చెబుతారు. లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపుల కేసుల్లో నిందితులు నెం.1 నిందితులు 2, 3లకు సహకరించారనేది ప్రాసిక్యూషన్ కేసు. ప్రిన్సిపాల్ అయిన నిందితుడు నెం.4 లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపులు , ర్యాగింగ్ చర్యలను మృతుడి తండ్రి ఎల్.డబ్ల్యు.1 ఫిర్యాదు చేసినప్పుడు 1 నుంచి 3 వరకు నిందితులపై ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోకుండా చట్టవిరుద్ధంగా వ్యవహరించడం ప్రాసిక్యూషన్ కేసు. కాబట్టి, పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 16 ప్రకారం 1 మరియు 4 నిందితులు కూడా ఈ నేరాలకు

ప్రేరేపించడానికి ప్రాథమికంగా బాధ్యత వహిస్తారు. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 17 ఈ ప్రేరేపణ చర్యను శిక్షార్హమైనదిగా చేస్తుంది మరియు అటువంటి నేరాన్ని ప్రేరేపించిన వ్యక్తి శిక్షార్హుడు.

22. నిందితులపై ఐపీసీ సెక్షన్లు 354, 354(ఏ)(2), 354(డీ)(2), 306, 109, ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిరోధక చట్టం 1997లోని సెక్షన్లు 4(ఐ)-(వి), 7(1)(2) కింద ఇతర నేరాలు, ఐపీసీ సెక్షన్ 6 కింద శిక్షార్హమైన మహిళ గౌరవానికి భంగం కలిగించడం, ఐపీసీ సెక్షన్ 6 కింద శిక్షార్హమైన నేరం కింద కూడా అభియోగాలు మోపారు. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 28లోని క్లాజ్ (2)ను చదివితే ఈ చట్టం కింద శిక్షార్హమైన నేరాలను విచారించడానికి ప్రత్యేక కోర్టులను ఏర్పాటు చేయడం ద్వారా, ఈ చట్టం కింద నేరాన్ని విచారించేటప్పుడు, ఒక ప్రత్యేక న్యాయస్థానం ఒక నేరాన్ని కూడా విచారిస్తుందని స్పష్టమవుతుంది, దీనితో నిందితుడిపై క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద ఒకేసారి అభియోగాలు మోపవచ్చు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 31 ప్రకారం క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని నిబంధనలు ప్రత్యేక కోర్టు ముందు జరిగే ప్రొసీడింగ్స్ కు వర్తిస్తాయని, ఆ నిబంధనల ప్రయోజనం కోసం ప్రత్యేక కోర్టును సెషన్స్ కోర్టుగా పరిగణించాలని పేర్కొంది. అందువల్ల, ఈ చట్టం కింద నేరాలతో పాటు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని ఇతర నేరాలకు నిందితులపై అభియోగాలు మోపినప్పుడు, చట్టంలోని సెక్షన్ 28 లోని క్లాజ్ (2) కింద ఇతర నేరాలకు కూడా నిందితులను విచారించే అధికారం ప్రత్యేక కోర్టుకు ఉంది. అందువల్ల చార్జిషీట్ ను ఫైలుపైకి తీసుకెళ్లడంలో, ఇతర నేరాలకు సంబంధించి కూడా కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని నిందితులపై చట్టప్రకారం చర్యలు తీసుకోవడంలో ఎలాంటి ఇబ్బంది లేదు.

23. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 42 ప్రకారం నిందితులు చేసిన పని లేదా తప్పిదం ఈ చట్టం కింద శిక్షార్హమైన నేరంగా పరిగణిస్తే, సెక్షన్ 166ఏ, 354ఏ నుంచి 354డీ, 370, 370ఏ, 375, 376ఏ, 376ఏ, 376సీ నుంచి 376ఈ వరకు లేదా ఐపీసీ సెక్షన్ 509 కింద ఏదైనా చట్టం అమల్లో

ఉన్నప్పటికీ. అటువంటి నేరానికి పాల్పడిన నేరస్థుడు ఈ చట్టం కింద లేదా భారతీయ శిక్షాస్మృతి ప్రకారం ఎక్కువ స్థాయిలో శిక్షకు బాధ్యత వహిస్తాడు. సెక్షన్ 42ఎ ప్రకారం ఈ చట్టంలోని నిబంధనలు ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న మరే ఇతర చట్టంలోని నిబంధనలకు అదనంగా ఉండాలి, ఉండకూడదు మరియు ఏదైనా అస్థిరత ఉంటే, ఈ చట్టంలోని నిబంధనలు అస్థిరత ఉన్నంత వరకు అటువంటి చట్టం యొక్క నిబంధనలపై అధిక ప్రభావాన్ని చూపుతాయి. ఈ విధంగా ప్రత్యేక న్యాయస్థానం ఈ చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం కేసు విచారణకు సంబంధించి ఏపైనా సాంకేతిక అభ్యంతరాలను అధిగమించడానికి, అటువంటి పరిస్థితిలో విధించాల్సిన శిక్షతో సహా భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని నేరాలను అధిగమించడానికి శాసనసభ అనేక రక్షణలు తీసుకుంది. ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు, ఇతర చట్టాల్లోని నిబంధనలకు మధ్య ఉన్న వైరుధ్యాన్ని పరిష్కరించడంలో సెక్షన్ 42ఏ కింద ఈ చట్టంలోని నిబంధనలు వర్తిస్తాయని, ఇతర చట్టాల నిబంధనలపై అధిక ప్రభావం చూపుతాయని పేర్కొంది. కాబట్టి ఈ చట్టం కింద నేరాలకు మాత్రమే కాకుండా భారత శిక్షాస్మృతిలోని నేరాలు, ఏపీ ర్యాగింగ్ నిరోధక చట్టం 1997 కింద ర్యాగింగ్ నేరాలపై కూడా చార్జిషీట్ ను ఫైల్ పై తీసుకెళ్లడంలో ఎలాంటి ఇబ్బంది లేదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిషేధ చట్టం 1997లోని సెక్షన్ 8 కూడా ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న మరే ఇతర చట్టానికి అదనంగా ఉండాలని, ఉల్లంఘించరాదని పేర్కొంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిషేధ చట్టంలోని సెక్షన్ 7(2) ప్రకారం ర్యాగింగ్ వల్లనో, ఫలితంగానో విద్యార్థి ఆత్మహత్య చేసుకుంటే ఆ ర్యాగింగ్ కు పాల్పడిన వ్యక్తిని ఆత్మహత్యకు ప్రేరేపించిన వ్యక్తిగా పరిగణిస్తారు. అందువల్ల ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిషేధ చట్టంలోని సెక్షన్ 8 దృష్ట్యా, పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 42ఏ దృష్ట్యా నిందితులు చేసిన నేరాలు రెండు చట్టాల కింద నేరాలుగా పరిగణిస్తే, రెండు చట్టాల కింద వారిని విచారించవచ్చని స్పష్టమవుతోంది.

24. నిందితులు చేసిన పనులు లేదా తప్పిదాలు రెండు వేర్వేరు చట్టాల కింద రెండు నేరాలుగా ఉన్నప్పుడు, రెండు చట్టాల కింద రెండు నేరాలకు వారిని విచారించవచ్చనే చట్టం ప్రతిపాదన

బాగా పరిష్కరించబడింది. టి.ఎస్.బాలయ్య వర్సెస్ ఐటిఒ1 కేసులో, అందులోని అప్పీలుదారుని ఐపిసి సెక్షన్ 177 కింద నేరం మరియు ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 52 ను ఉల్లంఘించినందుకు ఏకకాలంలో ప్రాసిక్యూట్ చేయవచ్చా అనే ప్రశ్న సుప్రీంకోర్టు ముందు పరిశీలనకు వచ్చింది. జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 26లోని నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న సుప్రీంకోర్టు ఈ కింది విధంగా పేర్కొంది.

ఈ సెక్షన్ ను సాదాసీదాగా చదివితే రెండు చట్టాల ప్రకారం నేరస్థుడిని విచారించడానికి లేదా దోషిగా నిర్ధారించడానికి ఎలాంటి అడ్డంకులు లేవని, అయితే ఒకే నేరానికి నేరస్థుడిని రెండుసార్లు శిక్షించడానికి మాత్రమే అడ్డంకి ఉందని తెలుస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఒక చర్య లేదా తప్పిదం రెండు చట్టాల కింద నేరంగా పరిగణించబడినప్పుడు, నేరస్థుడిని ఒకటి లేదా రెండు చట్టాల కింద ప్రాసిక్యూట్ చేసి శిక్షించవచ్చు కాని ఒకే నేరానికి రెండుసార్లు శిక్షించబడటానికి బాధ్యత వహించదని ఈ సెక్షన్ పేర్కొంది.

25. ఏదేమైనా, నిందితులు చేసిన ఒకే చర్య ఒకటి కంటే ఎక్కువ చట్టాల కింద నేరంగా మారినప్పుడు, అవి రెండు వేర్వేరు చట్టాల కింద వేర్వేరు అంశాలతో రెండు వేర్వేరు మరియు వేర్వేరు నేరాలు అయితే, ద్వంద్వ శిక్షను నిరోధించలేమని చట్టం బాగా నిర్ధారించింది. ఢిల్లీ ఎన్ సిటి వర్సెస్ సంజయ్ విషయంలో ఈ చట్టం యొక్క ప్రతిపాదన రూపొందించబడింది; గుజరాత్ రాష్ట్రం 2. పేరా-28లో ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

" ... ... రెండు వేర్వేరు చట్టాల కింద వేర్వేరు అంశాలతో కూడిన రెండు వేర్వేరు నేరాలు ఉంటే, ద్వంద్వ శిక్షను నిషేధించరు. ... ... "

26. తక్షణ కేసులో, ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపించిన విధంగా నిందితులు చేసిన పనులు పోక్సో చట్టం, భారతీయ శిక్షాస్మృతి మరియు ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిషేధ చట్టం వంటి వివిధ చట్టాల కింద వేర్వేరు అంశాలతో వేర్వేరు మరియు వేర్వేరు నేరాలుగా పరిగణించబడతాయి. అందువల్ల, పైన పేర్కొన్న అన్ని చట్టాల ప్రకారం పైన పేర్కొన్న నేరాలకు వారిని ఒకేసారి విచారించవచ్చు మరియు ద్వంద్వ శిక్ష కూడా నిషేధించబడదు.

27. సెక్షన్ 7, 11 ప్రకారం లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపుల నేరాలను నిర్వచించేటప్పుడు, పైన పేర్కొన్న లైంగిక దాడి మరియు లైంగిక వేధింపుల చర్యలను నిందితులు లైంగిక ఉద్దేశ్యంతో చేయాల్సిన అవసరం ఉందని గమనించబడింది. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 11కు జత చేసిన వివరణలో 'లైంగిక ఉద్దేశం' అనే ప్రశ్న వాస్తవమేనని పేర్కొంది.

28. ఇప్పుడు పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 30ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సముచితం. ఈ చట్టం కింద ఏదైనా నేరానికి ప్రాసిక్యూషన్ లో, నిందితుడికి నేరపూరిత మానసిక స్థితి అవసరమని, ప్రత్యేక న్యాయస్థానం అటువంటి మానసిక స్థితి ఉనికిని అంచనా వేస్తుందని, ఆ ప్రాసిక్యూషన్ లో నేరంగా అభియోగం మోపబడిన చర్యకు సంబంధించి నిందితుడికి అటువంటి మానసిక స్థితి లేదనే వాస్తవాన్ని రుజువు చేయడం ఒక రక్షణగా ఉంటుందని పేర్కొంది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 30కి జతచేయబడిన వివరణలో "నేరపూరిత మానసిక స్థితి" అనేది ఉద్దేశం, ఉద్దేశ్యం, వాస్తవం యొక్క జ్ఞానం మరియు ఒక వాస్తవాన్ని విశ్వసించడం లేదా నమ్మడానికి కారణం అని స్పష్టం చేస్తుంది. అందువల్ల, ఈ వివరణ ప్రకారం, నిందితుడు లైంగిక దాడి మరియు లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడినప్పుడు, అతను చేసిన అటువంటి చర్య పిల్లలపై లైంగిక దాడి మరియు లైంగిక వేధింపులకు దారితీస్తుందని నమ్మడానికి జ్ఞానం లేదా కారణం ఉన్నప్పటికీ, అది నేరపూరిత మానసిక స్థితి యొక్క చర్యగా లేదా చట్టం ప్రకారం అవసరమైన లైంగిక ఉద్దేశ్య చర్యగా పరిగణించవచ్చు. ఇలాంటి నేరపూరిత మానసిక స్థితి ఉన్న నిందితులు ఇలాంటి చర్యలకు పాల్పడుతున్నారని, ఇది నిందితుని నిర్లక్ష్యపు ఊహ అని కోర్టు భావించవచ్చు. అంతిమంగా,

కేసు యొక్క వాస్తవాలు, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలు మరియు పై సెక్షన్ లోని క్లాజ్ (2) ప్రకారం పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 30 కింద అందుబాటులో ఉన్న అంచనాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, ప్రత్యేక న్యాయస్థానం సహేతుకమైన సందేహాలకు అతీతంగా ఉనికిలో ఉందని విశ్వసించినప్పుడు మాత్రమే ఒక వాస్తవం రుజువు అవుతుందని చెబుతారు. పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 33 ప్రకారం, ఏదైనా నేరాన్ని విచారణ కోసం నిందితులు చేయకుండా, అటువంటి నేరంగా పరిగణించే వాస్తవాల ఫిర్యాదును స్వీకరించిన తర్వాత లేదా అటువంటి వాస్తవాల పోలీసు నివేదికపై ప్రత్యేక కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోవచ్చు. అందువల్ల పోక్సో చట్టం ప్రకారం కేసు నిజానిజాలు నేరంగా తేలినప్పుడు చార్జిషీట్ ను ఫైలుపైకి తీసుకెళ్లి వారిపై ఉన్న కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని నిందితులను చట్టప్రకారం విచారించాల్సిన బాధ్యత ప్రత్యేక కోర్టుపై ఉంది. అది తన చట్టబద్ధమైన కర్తవ్యాన్ని రద్దు చేసి, కేసును ఫైలుపైకి తీసుకెళ్లడానికి నిరాకరించి, చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని మరియు ప్రత్యేక కోర్టును స్థాపించే ఉద్దేశ్యాన్ని ఓడించజాలదు.

29. ప్రతివాదుల వాదనకు సంబంధించి, మృతురాలు తన జీవితకాలంలో లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడింది నిందితులు లేదా ఆమె తరఫున ఉన్న ఏ వ్యక్తి ద్వారానైనా జరిగిందని ఎటువంటి నివేదిక ఇవ్వలేదని, ఈ చట్టం కింద ఎలాంటి నేరం జరగలేదని సెషన్స్ జడ్జి తేల్చిచెప్పారు. ఈ వాదనకు ఏ విధమైన అర్హత లేదు. పోక్సో చట్టంలోని ఐదో అధ్యాయం కేసుల రిపోర్టింగ్ ప్రక్రియను వివరిస్తుంది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 19 ప్రకారం, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ, ఈ చట్టం కింద నేరం జరిగే అవకాశం ఉందని భయపడే ఏ వ్యక్తి అయినా (పిల్లలతో సహా) అటువంటి నేరానికి పాల్పడినట్లు తెలిసినట్లయితే, అతను అటువంటి సమాచారాన్ని పోలీసులకు అందించాలి, దీనిని పోలీస్ యూనిట్ ఉంచే ఒక పుస్తకంలో నమోదు చేయాలి. కాబట్టి, ఈ సెక్షన్ ను క్షుణ్ణంగా చదివితే, అటువంటి ఏదైనా నేరానికి సంబంధించిన నివేదికను అటువంటి లైంగిక దాడి లేదా లైంగిక వేధింపులకు గురైన పిల్లవాడు తప్పనిసరిగా ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని స్పష్టమవుతుంది. ఉపయోగించిన "ఏ వ్యక్తి అయినా" అనే పదం

చాలా ముఖ్యమైనది, ఇది ప్రతి వ్యక్తిని దాని పరిధిలో చేర్చుకునేంత విస్తృతమైనది. కాబట్టి, ఈ చట్టం కింద నేరానికి సంబంధించిన నివేదికను ఏ వ్యక్తి అయినా ఎటువంటి పరిమితి లేకుండా పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయవచ్చు. ఈ చట్టం కింద పోలీసులకు నివేదిక ఇవ్వడం ద్వారా లేదా పోలీసులకు సమాచారం అందించడం ద్వారా క్రిమినల్ చట్టాన్ని అమలు చేయడానికి ఒక వ్యక్తి యొక్క హక్కుకు సంబంధించిన ఈ విషయంలో క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క నిబంధనలను ఉల్లంఘించే నిబంధనతో ఈ సెక్షన్ ప్రారంభమవుతుందని గమనించడం ముఖ్యం.

30. తక్షణ కేసులో, మృతుడు మరణించిన తరువాత పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసిన వ్యక్తి ఎల్.డబ్ల్యు.1. అతను మృతుడి తండ్రి. తన జీవిత కాలంలో నిందితుడు చేసిన ఈ లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక వేధింపుల గురించి మృతురాలు తనకు తెలియజేసినట్లు రికార్డులో ఉన్న ఆధారాలు చెబుతున్నాయి. ఈ విషయాన్ని ఎల్.డబ్ల్యు.1 ప్రిన్సిపాల్ కు అంటే నిందితుడు నెం.4కు కూడా నివేదించింది, అతను ఈ విషయంలో ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. మృతురాలికి 2, 3 నిందితులు చేసిన ఫోన్ కాల్స్ ను కూడా ఆమె తన తల్లిదండ్రులు ఎల్ డబ్ల్యూఎస్ 1, 2 మొబైల్ ఫోన్లకు మళ్లించినట్లు రికార్డుల్లో తేలింది. ఇది ప్రాసిక్యూషన్ కేసు కూడా అని మృతురాలు తాను రాసిన డైరీల్లో ఈ విషయంలో తన ఆవేదనను వ్యక్తం చేసినట్లు ఛార్జీషీటును బట్టి అర్థమవుతోంది. అందువల్ల, పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 19 లో ఉపయోగించిన "ఎవరైనా వ్యక్తి" అనే పదం పరిధిలోకి వచ్చినప్పుడు, ఈ చట్టం కింద అటువంటి నేరం యొక్క కమీషన్ యొక్క సమాచారాన్ని పోలీసులకు అందించగల ఎల్.డబ్ల్యు.1 పోలీసులకు నివేదికను సమర్పించినప్పుడు మరియు పోలీసులు ఆ నివేదికను నమోదు చేసి దర్యాప్తు చేసినప్పుడు మరియు ఈ నిందితులు ఈ చట్టం కింద పేర్కొన్న నేరాలతో పాటు ఈ చట్టం కింద పేర్కొన్న నేరాలకు పాల్పడినట్లు దర్యాప్తులో తేలింది. భారతీయ శిక్షాస్మృతి ప్రకారం, ఆంధ్రప్రదేశ్ ర్యాగింగ్ నిషేధ చట్టం ప్రకారం, బాధిత బాలిక నుండి ఎటువంటి నివేదిక లేదనే ఏకైక కారణంతో ప్రాసిక్యూషన్ కేసును పూర్తిగా తోసిపుచ్చలేము. నిందితుడు బాధిత బాలికపై లైంగిక వేధింపులు,

లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడ్డాడని, ఆమె తమ చేతుల్లోనే లైంగిక వేధింపులకు గురైందని, నిందితుడు పోక్సో చట్టం కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు పాల్పడినట్లు పోలీసులు చార్జిషీట్ దాఖలు చేసినప్పుడు దర్యాప్తు సందర్భంగా ఆధారాలు సేకరించగా. పోక్సో చట్టం కింద నేరంగా ప్రాథమికంగా ఈ కేసు వాస్తవాలు తేలినప్పుడు ఆ ఛార్జిషీటును ఫైలుపైకి తీసుకెళ్లి చట్టప్రకారం ముందుకు సాగాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత ప్రత్యేక కోర్టుపై ఉంది. నేరారోపణను నమోదు చేయడానికి ఈ సాక్ష్యం సరిపోతుందా లేక ఆ సాక్ష్యాధారాల ఆమోదయోగ్యత వగైరా అనేది పూర్తిగా వేరే అంశమని, ఈ కేసు తుది తీర్పులో విచారణ తర్వాత పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అంశాలని పేర్కొన్నారు. ప్రాసిక్యూషన్ సేకరించిన సాక్ష్యాల ప్రకారం ఈ కేసు వాస్తవాలు పోక్సో చట్టం కింద నేరంగా పరిగణిస్తున్నప్పుడు, ప్రత్యేక న్యాయస్థానం చిన్న చిన్న కారణాలతో చార్జిషీట్ ను తిప్పి పంపడం సమంజసం కాదు. బాధిత బాలిక నుంచి ఎలాంటి రిపోర్టు రాలేదనే కారణంతో చార్జిషీటును తిరస్కరించడంలో న్యాయమూర్తి తీవ్రంగా తప్పు చేశారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 19ను ఆయన పూర్తిగా విస్మరించారు.

31. అందువల్ల 07-01-2016న గుంటూరు 5వ అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ అండ్ సెషన్స్ జడ్జి ఛార్జిషీట్ ను వెనక్కి పంపుతూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు చట్టప్రకారం చెల్లవని, ఈ రివిజన్ కేసులో జోక్యం చేసుకోవాల్సి ఉంటుందని, దానిని కొట్టివేయాల్సి ఉంటుందన్నారు.

32. కేసు నుంచి విడిపోయే ముందు ఈ చట్టంలోని వాస్తవాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని, ఈ చట్టం కింద శిక్షార్హమైన నేరంగా ప్రాథమికంగా ఏవైనా కేసులు నమోదయ్యాయో లేదో తెలుసుకోవడానికి మాత్రమే ఈ క్రమంలో చర్చించాలని స్పష్టం చేశారు.

అందువల్ల పోక్సో చట్టంలోని వివిధ చట్టపరమైన నిబంధనల దృష్ట్యా ప్రత్యేక కోర్టు స్వతంత్రంగా రికార్డుల్లో ఉన్న సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, సాక్ష్యాధారాలు, చట్టం, వాస్తవాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి ఆ కేసును స్వతంత్రంగా పరిష్కరించాలి.

33. పాయింట్ నెం.3: పోక్సో చట్టం కింద గుంటూరు కమ్ స్పెషల్ కోర్టు ఐ అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ అండ్ సెషన్స్ జడ్జి ఫైలుపై 07-01-2016న జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తూ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసుకు అనుమతి ఇచ్చారు. ఛార్జిషీటును ఫైలుపైకి తీసుకెళ్లి కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని చట్టప్రకారం కేసును పరిష్కరించాలని ప్రత్యేక కోర్టును ఆదేశించింది.

34. ఇది 2015 సంవత్సరానికి చెందిన పాత కేసు కాబట్టి, గుంటూరులోని పోక్సో చట్టం కింద 1 అదనపు జిల్లా, సెషన్స్ జడ్జి కమ్ స్పెషల్ కోర్టు ఈ ఉత్తర్వు కాపీ అందిన తేదీ నుంచి ఆరు నెలల్లోగా ఈ కేసును సాధ్యమైనంత త్వరగా పరిష్కరించాలని ఆదేశించింది.

35. పెండింగ్లో ఉన్న దరఖాస్తులు ఏవైనా ఉంటే వాటిని మూసివేయాలి.

చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్, జె.

07 మే, 2020.

ఎ.కె.

నోట్:-

ఎల్.ఆర్. కాపీ మార్క్ చేయాలి.

(B/o)

ఎ.కె.